

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS BESLUT

Mål nr
1540-15

meddelat i Stockholm den 3 juli 2015

KLAGANDE

AA

God man: BB

MOTPART

Polismyndigheten (tidigare Polismyndigheten i Västernorrlands län)
Box 463
901 09 Umeå

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Sundsvalls beslut den 10 mars 2015 i mål nr 2743-14

SAKEN

Betalningsskyldighet enligt 35 § djurskyddslagen; fråga om prövningstillstånd i kammarrätten

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen meddelar prövningstillstånd.

Högsta förvaltningsdomstolen upphäver det överklagade beslutet och meddelar AA prövningstillstånd för prövning i Kammarrätten i Sundsvall av hennes överklagande av Förvaltningsrätten i Härnösands dom den 28 oktober 2014 i mål nr 610-14.

Dok.Id 162288

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

BAKGRUND

Länsstyrelsen i Västernorrlands län beslutade enligt 32 § första stycket 2 och 3 djurskyddslagen (1988:534) att omedelbart omhänderta 44 katter som tillhörde AA. Grunden för beslutet var bl.a. att katterna var utsatta för lidande då de hölls i en oacceptabel miljö och flera visade tecken på ohälsa. AA var oanträffbar varför det bedömdes vara oundgängligen nödvändigt från djurskyddssynpunkt att omhänderta katterna. Länsstyrelsen beslutade därefter med stöd av 34 § djurskyddslagen att 42 katter skulle avlivas och att två skulle omplaceras. Beslutet verkställdes genom polismyndighetens försorg.

Polismyndigheten beslutade att AA enligt 35 § djurskyddslagen ska betala 21 373 kr för veterinär- och transportkostnader som polismyndigheten haft i samband med omhändertagandet av katterna. Däremot fann polismyndigheten att kostnader om 19 000 kr för två katters vistelse på djurpensionat skulle stanna på polisen, eftersom AA inte kunnat råda över att det tagit lång tid att omplacera katterna.

AA överklagade genom sin gode man polismyndighetens beslut till Förvaltningsrätten i Härnösand, som genom dom den 28 oktober 2014 i mål nr 610-14 avslog överklagandet. Genom det nu överklagade avgörandet beslutade Kammarrätten i Sundsvall att inte meddela prövningstillstånd.

YRKANDE M.M.

AA yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen meddelar prövningstillstånd och anför genom sin gode man bl.a. att anledningen till att hon haft så många katter och att dessa behövt omhändertas är hennes demenssjukdom.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Högsta förvaltningsdomstolen finner skäl att meddela prövningstillstånd och att avgöra målet omedelbart.

Enligt 34 a § andra stycket 3 förvaltningsprocesslagen (1971:291) meddelas prövningstillstånd i kammarrätten om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt.

Av 35 § andra stycket djurskyddslagen framgår att om ett djur omhändertas enligt 32 § ska kostnader som uppkommer på grund av åtgärderna slutligt betalas av den som åtgärden har riktats mot, om det inte finns särskilda skäl till annat.

Frågan i målet är om det finns särskilda skäl att befria AA från ansvaret för kostnaderna för omhändertagandet mot bakgrund av att hon vid tiden för omhändertagandet av katterna led av demenssjukdom. Förvaltningsrätten har angett att omständigheter som är att hänföra till den enskilde innehavaren av ett djur, så som dennes betalningsförmåga eller sjukdomstillstånd, inte utgör sådana särskilda skäl som kan motivera ett undantag från betalningsskyldigheten.

Det finns inte några förarbetsuttalanden som ger ledning för hur kravet på särskilda skäl ska tolkas. Vid tiden för kammarrättens beslut fanns inte heller någon vägledande rättspraxis. Högsta domstolen har i dom den 12 juni 2015 i mål nr T 1329-14 prövat frågan om särskilda skäl enligt 35 § andra stycket djurskyddslagen i ett mål där polismyndigheten väckt talan i allmän domstol sedan två personer bestritt betalningsskyldighet avseende kostnader för omhändertagande av hundar. Även om Högsta domstolen i domen uttalar sig angående hur prövningen av särskilda skäl ska göras behandlas inte specifikt den fråga som nu är aktuell – om sjukdom hos djurägaren kan utgöra ett särskilt skäl

BESLUT

Mål nr
1540-15

att befria från betalningsskyldighet – och något vägledande avgörande från Högsta förvaltningsdomstolen finns inte på området. Kammarrätten borde därför ha meddelat prövningstillstånd.

I avgörandet har deltagit justitieråden Karin Almgren, Thomas Bull och Mari Andersson.

Målet har föredragits av justitiesekreteraren Ellinor Malmberg.